

Eriolukorra päevik

13.03.2020

Täna oli e-õppepäev. Kuna mina aga tegin kõik ülesanded juba eelmisel päeval ära, oli mul põhimõtteliselt vaba päev. Seetõttu veensin oma ema, et me lähleks Matsallu. Teel sinna otsisin sealsed matkarajad välja. Otsustasime minna Salevere Salumäele. Metsa sees oli seal tohutu hulk sammaldunud kive, mis meenutasid Islandi Laki purske tuhavälju. Seal olid ka puud, mis olid nii jämedad ja mitmeharulised, et oli kerge arvata, kui ürgvanad need olla võivad. Mäe külje pealt allika poole kõndides jäid mäe jalamile kivid, mis meenutasid trolle või muid müütilisi tegelasi. Paremale jäi aga pankrannik, mis mulle tundus nii võimsana. Uskumatu, et ka Eestis on kohati selline loodus, mida kujutaks sobivat pigem Norra või Islandile. Pühas allikas pesime mõlemad oma silmad, kuna väidetavalt parandab see nägemist. Oli kirjas ka väike täpsustus, jaanipäeva südaööl, aga arvasime, et märtsiõhtu vesi aitab samamoodi. Edasi pidime hakkama liikuma Keila poole, et minna rongi vastu mu tädile. Teel põikasime läbi Lihulasr, et käia korra poes. Lihula poes olid letid tühjad nii tualettpaberist kui ka saiast-leivast. Poleks arvanudki, et koroonapaanika jõuab ka nii väikestesse kohtadesse. Muidugi pandi ka järgmiseks kaheks nädalaks koolid kinni, mis on eriti masendav, kuna meil ainult 5 nädalat kooli veel ongi. Lennupulm pidi varsti toimuma, ei tea, kas see nüüd üldse toimub. Tore oleks, kui aprillis saaks kool normaalselt edasi minna, sest tutipidu olen ma kõige rohkem oodanud. Eriti õudne oleks, kui eksamid edasi lükataks, sest siis lükkuks edasi nii lõpetamine, ülikooli sisseastumine kui ka kõik muu. Akadeemilise testi kohta juba sain kirja, et toimub kas juunis või ei toimu üldse.

16.03.2020

Täna oli esimene koduõppepäev. Õppimisega läks kauem kui tavalistel koolipäevadel. Kell 11 alustasin ja umbes kell 22 lõpetasin. Järjest, praktiliselt ilma pausideta. Homme tuleb ajaloos veel videotund, mille jaoks pean vara ärkama, kuna tund algab täpselt kell 8.05. Mingil põhjusel ootasin, et koduõpe on sarnasem e-õppepäevale ja lootsin, et antakse tööd nädala peale. Lootsin, et selliseid töid, mida peab konkreetselt tunniajal tegema, on vähe.

19.03.2020

Hommikul ärgates mõtlesin, et teen esmalt ära matemaatikaülesanded, mis tänaseks märgitud olid ja ka homse füüsika, et saaks kauem magada. Siis aga tuli meelde, et täna on kehaline, kus on vaja midagi teha 60 minutit järjest. Otsustasin, et kuna matemaatikaülesanded on mõeldud lahendamiseks täna ja ka esmaspäevases tunnis, teen need ära nädalavahetusel. Füüsikas on aga teha ainult 2 ülesannet, nii et neid jõuan vaadata ka õhtul. Veensin siis ema minema maale, kuna meil oli nagunii plaanis sinna minna. Tee, mis viis meie õuele, oli aga viimase tormi tagajärjel täis murdunud oksa ja puid. Alguses koristasime oksaraage teelt ära, aga raja lõppu jõudes nägime, et teele on murdunud pikk ja jäme mänd. Autoga hoovi sõita seekord ei saanudki. Kõigepealt vaatasime, mis olukord on toas. Õnneks see talv ükski loom seal ei pesitsenud. Hoovis koristasime samuti ära murdunud oksa. Selle käigus saime valmis päris korraliku jaanilõkke algatuse, kuna oksa kogunes lõkkeplatsile päris palju. Varsti sõime terrassil ka poest kaasaostetud võileibu. Maal olles maitseb toit mingil põhjusel alati paremini, eriti kui sööd värskes õhus. Edasi läksime Perakülla, sest kehalise tund oli veel tegemata. Jalutasime seal mööda mõnusat metsaalust ringi ja vaatasime vanade raadiomastide ja muude sõjaväerajatiste varemeid. Ainuke probleem nendel matkaradadel oli see, et kippus natuke laulupeoks minema. Seetõttu keerasime põhimatkateelt kõrvale. Kõik metsaalused olid täis ka igasugust prahti, kõige rohkem suitsukonisid. Neid korjasime hästi ettevaatlikult üles. Selle matkaraja ääres polnud aga mitte ühtegi prügikasti, seetõttu pidime sõitma Peraküla randa ja siis kõndima veel paar kilomeetrit, enne kui nägime prügikaste. Ranna ääres

olevad matka- ja grillimajakesed olid täielikult veega ümbritsetud. Vesi oli aga peegelsile ja peegeldas hästi huvitavalt taevast ja puid, nii et sain ägedaid looduspilte ka. Rannal aga olid lained hästi kõrged ja mäslevad ning oli näha, et mingil hetkel oli vesi ulatunud taimestikuni välja.

24.03.2020

Täna oli jälle ajaloos videotund. Mulle kohe üldse ei meeldi need, eriti, kui tund hakkab kell kaheksa hommikul. Õnneks aga oli tänane filosoofia mingis mõttes kergem kui eelnevad, nii et kõige hullem koolipäev ei olnudki. Vastama pidi küsimustele ainult teksti kohta, videot täna ei olnud. Kui alustasin matemaatika lahendamist, hakkas valitsuse pressikonverents. Alguses ma erilist tähelepanu sellele ei pööranud, aga kui Mailis Reps ütles, et koolid on mai alguseni kinni ja eksamid lükkuvad edasi, tuli lausa nutt kurku. See juba ütleb midagi, sest tavaliselt olen ma suhteliselt emotsioonitu. Meil oli juba ära olnud meie viimane tavaline koolipäev üldse ja me ei teadnudki, et see on viimane. Arvan, et oleks ma seda teadnud, oleks ma seda päeva lausa väärtustanud ja ei oleks mõelnud ainult selle peale, et millal juba koju saab. Lootsin ka, et lõpukella ajaks saab juba kooli tagasi, kuna see on asi, mida ma kõige rohkem ootasin. Tore oleks, kui lõpukell ikkagi vähemalt maikuus toimuks, isegi kui eksamitega siis juba väga kiireks läheb. Ja lennupulm võiks ka ikka toimuda, sest lõpuklass ilma traditsioonideta pole üldse äge.

29.03.2020

Täna läksime taas maale, et saaksin oma kehalise tunni ära teha. Kutsusime kaasa ka vanaisa, et ka tema saaks värskes õhus liikuda. Linna me teda praegu ei lase, mis talle sugugi ei meeldi. Alguses tegime natuke majaesist puhtaks, riisusime ja lõikasime ära kasvama hakkavate puude alged. Siis aga läksime maja ümbritseva metsa alla kõndima, et mina oma 60 minutit täis saaks. Metsa all nägin esimest korda vana sauna varemeid. Varem polnud ma selle metsatuka alla läinud, kuna maa on seal hästi vesine. Nägin ka arvatavat vana jõesängi. Täiesti kindel ma selles pole, kas see ikka on jõesäng, samas on teisel pool maanteed metsa all päris suur jõgi. Suvilat ümbritseva metsa all oli tohutult palju suuri murdunud puid, mis tegid maastiku väga huvitavaks. Järsku sattusime aga enda arvates täiesti uute varemete peale. Näha olid terve hoone piirjooned ja suured kivid, millest maja ehitatud oli. Edasi kõndides aga sattusime segadusse, kuna sepikoja varemeid polnud kuskil. Kuna mina mäletasin neid varemeid kui üht väikest kivihunnikut, arvasin, et äkki on see lihtsalt sambla alla mattunud. Hiljem saime aga aru, et need „uued“, varemed olidki tegelikult sepikoja varemed. Kuna me läksime metsa alla teiselt poolt kui tavaliselt, ei tundnud me neid lihtsalt ära. Edasi läksime kõndima üle maantee, kuna tund aega polnud veel täis. Kõndisime selle suure jõe äärde ja ja sealt edasi veel ühe vana haruselise tamme juurde. Lisaks nägime šaakalit. Alguses arvasime, et tegu on rebasega, kuid mina olin kahtlev, sest rebase jaoks oli ta liiga tume. Tagasi liikudes korjasime tee äärest ja oma metsa alt ära tohtu koguse prügi. Lõpuks oli see prügikogus nii suur, et terve pagasnik oli seda täis. Meie metsa alla oli keegi realselt visanud auto õhufiltri (tohtu suure, nii et pigem vist reka oma), väga palju plastikpudeleid, kohvitopse jne. Arusaadav, et inimesed on lihtsalt autoakna lahti teinud ja visanud. Vihale ajab lausa. Tagasi sõitma hakates nägime teeäärses metsatukas ka kolme kitse, nii et päev lõppes ikkagi positiivselt.

01.04.2020

Täna peaks küll ametlikult naljapäev olema, aga väga suurt naljategemise tuju küll ei ole. Kogu maailm tundub praegu nagu üks suur nali. Vanaisa küll hommikul paar nalja tegi, aga muidu on suhteline vaikus. Isegi meedias ei tundu olevat ühtegi naljauudist.

Mariliis Rimmel, 12.H LÜG
Juhendaja Tiina Brock
Enno konkursi 3. koht (10-12.kl)